

ensidige Krav, man møder i dette Lovforslag, som i sin Tid bevirkede Opførelsen af Kjøbenhavns Befæstning, det samme ensidige Krav, som har bragt Millioner paa Millioner ud af Statskassen, og dog kun ført til et saadant Resultat med Hensyn til vort Forsvarsvæsen, at selv sagkyndige maa erkende, at vi ikke ved Hjælp af disse mange Millioner have betrygget vort Lands Selvstændighed i nogen som helst Maade. Jeg har den personlige Opfattelse, at hvis man havde anvendt Halvdelen af de Penge, som ere medgaaede til ekstraordinære, militære Foranstaltninger, paa Ophjælpingen af vort Lands Erhvervsforhold, paa Højnelsen af vort Folks Kultur og i det hele taget paa Dygtiggørelsen af vor Befolkning, vilde denne have vundet en indre Styrke, som sikkert havde ydet en langt større Garanti for Bevarelsen af Landets Selvstændighed end det Forslag, som her foreligger, vil yde. Jeg kan kun beklage dets Fremkomst og maa ligesom over for det forrige Forslag erklære, at jeg ikke kan give det min Stemme.

Krigsministeren (Madsen): Jeg skal ikke komme ind paa de Betragtninger, der bleve gjorte gældende af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen). Lige over for de to andre ærede Talere skal jeg tillade mig at takke for den Tilslutning, de have givet Forslaget. Kun en enkelt Udtalelse af det ærede 7de kongevalgte Medlem (Hedemann) giver mig Anledning til en Bemærkning, nemlig hans Beklagelse af, at det tidligere forelagte Lovforslag ikke var blevet vedtaget. Jeg skal hertil blot sige, at, dersom det nærværende Lovforslag bliver ophøjet til Lov, saa vil vort Feltartilleris Ombevæbning blive gennemført et Aar tidligere end efter det foregaaende Forslag og vor Ammunitionsforsyning vil blive væsentlig større, fordi der vil blive stillet 400,000 Kr. mere til Raadighed. Jeg skal hermed indskrænke mig til at takke for den Tilslutning, som de to første Talere have givet det foreliggende Lovforslag.

Hedemann: Lige over for det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) vil jeg blot sige, at, naar han har fremhævet den Enstemmighed, der har været om at bevilge Soldaterne de nødvendige Vaaben, har jeg ogsaa erkendt denne, men har kun beklaget, at der skete en Udsættelse med disse Kanoner i to Aar. Den højtærede Krigsminister er glad ved Udsættelsen, fordi

han mener, at naar vi faa Loven nu, saa faa vi Kanonerne et Aar, før vi vilde have faaet dem efter det tidligere Forslag. Det er en Fordel for det andet Tings Flertal, som jeg skal regne det til gode. Det ærede Medlem (Madsen-Mygdal) kaldte det en Erstatningslov, og det er ganske rigtigt, at der kun er paatænkt at anskaffe Kanon for Kanon af det ny Materiel. Men jeg vil dog henlede den højtærede Krigsministers Opmærksomhed paa, at det Slid, som gaar paa Kanonerne, vil der ogsaa gaa paa de ny, og det vil vistnok være nødvendigt, hvis man ikke straks faar en Reserve, senere paa de aarlige Finanslove at søge en saadan dannet ved paa § 26 at skaffe sig Penge til en forøget Bestand af Kanoner, ikke at tale om Ammunition. Til de brugelige Vaaben, som Hæren skulde have, vil jeg ogsaa regne andre Kanoner, som vi i Øjeblikket trænge til, og som jeg haaber, at den ærede Krigsminister vil have i venlig Erindring, saaledes at vi, naar Lejlighed gives, ogsaa kunne faa Fornyelse paa de Steder, hvor vi mangle moderne Kanoner paa vore Fæstningsværker.

Madsen-Mygdal: Det ærede kongevalgte Medlem (Hedemann) vilde ikke rette noget Angreb paa det andet Ting, men alligevel udtalte han i dette Øjeblik sin Beklagelse over, at det andet Ting ikke havde fremmet denne Sag i de to foregaaende Aar. Jeg skal ikke gaa i Rette med det ærede Medlem derom, jeg skal blot notere, hvad den ærede Krigsminister nys har anført, nemlig at det snarere vil være til Gavn for den foreliggende Sag end til Skade, at den ikke er bleven vedtagen før nu, idet denne Udsættelse har givet Anledning til bedre Overvejelse og til et bedre endeligt og tillige hurtigere Resultat.

Da jeg nu har Ordet, vil jeg gøre en Bemærkning i Anledning af, hvad vi hørte fra det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen). Det ærede Medlem fremhævede, at Programmet fra vor Side jo havde været, at Udgifterne til Forsvaret skulde søges bragt i Overensstemmelse med vor økonomiske Evne, og at dette bl. a. var Hensigten med Nedsættelsen af den paatænkte Forsvarskommission; men han syntes ikke, at dette Forslag vidnede om, at man vilde ind paa den angivne Vej, eller om, at man i det hele taget vilde nedad med Udgifterne til Forsvaret. Jeg skønner imidlertid ikke rettere, end at dette Forslag ikke vedkommer Ordningen